

Szent István után – szabadon

„Van egy álmom”

Amikor megdobban a szív, tudom, jó helyen járok. Jézus szól hozzám.

Nemrégiben álmot láttam. Lelki szemem előtt megjelent egy templom. Egyszerű ház, apró toronnyal, boltívcses kapuval, mint egy gyerekrajzon. Álomban emlékképet festettem.

pülés – Magyarkeresztúr, Győr, Kisfalud, Mihályi, Potyond és Zsebeháza –, melyeknek mind külön templomuk, illetve imaházuk van.

És akkor szépen lassan halad az ember az autóval a vadosfai fűtcán, és hirtelen nem akar hinni a szemé-

hályi templom renoválása, megcsináltattuk a magyarkeresztúri templom új kapuját, megújult belülről a győri imaház, és sikerült rendbe hozni a kisfaludi haranglábat is – tehát megindult egy folyamat.”

„Mozgolódnak az óriások” – fut át rajtam a gondolat, és búcsúzóul szeretnék egy fotót készíteni a lelkész úrral, de nem engedi. Hát persze – jut eszembe a nagymamám egy mondata –, a nagyság ott kezdődik, amikor „olyan célért dolgozunk, amelyet nem mi fejezünk be”.

„Mi csak megtesszük a dolgunkat, a kötelességünket, folytatjuk a munkát, amelyet elődeink, jelen esetben *Sümechy József* lelkészársam sok évvel ezelőtt elkezdett (akinek fia a gyülekezet jelenlegi felügyelője és a felújítások hajtómotorja), s mindezt egyetlen cél érdekében, hogy azt, amit a mi Urunk ránk hagyott, ne hagyjuk elveszni, hanem az ő dicsőségét hirdetve, szívvel-lélekkel folytassuk. Egyedül Isten akarata számít.”

Hasonló szerénységet és alázatot tapasztalok a mihályi származású Kiss Jenő professzorral történt találkozásom során is. Ot azért kerestem fel, mert a vadosfai templom felújítása érdekében tett felhívása után nagyon sok hívó és nem hívó is csatlakozott a gyűjtéshez. A felhívás óriási sikerrel járt, nemcsak a templomot, de még az orgonát is sikerült rendbe hozni. A szeptember 21-i ünnepesség után koncertet terveznek. (Talán még folytatása is lesz?)

„A keresztény ember meggyőződéséből segít – mondja a professzor –, ez számunkra kötelesség, a nem hívőknel pedig fontos a helyi hagyomány, a tradíció, és építészeti szempontból is nagyon fontos az érték megőrzése. Erre a közös tudatra, erre a közös hagyományra alapozva tettük közzé a felhívást, és biztosak voltunk benne, hogy akikhez ez a hír eljut, azok jó néven veszik, és megnyitják nemcsak a szívüket, hanem a bukszájukat is.

A tiszta szívű ember Isten kegyelmével csodákra képes. A jézusi út valóság. A hit a világ legtermészetesebb dolga, nem elvont filozofálás, hanem az a tény, hogy Jézussal személyes kapcsolatba kerülünk. Tetteink megmérnek. Mint ismeretes, óriási sikerrel járt az eddigi gyűjtés. Az emberek jó szívvel adakoztak. Amíg Istennek terve van velünk, amíg szolgálata alkalmasak vagyunk, addig élünk”

■ BÜKY ANNA

PINTER ANDRÁS FELVÉTELE

Hatévés voltam, amikor a nagymamám nyaraltam Magyarkeresztúron, és megmutatta nekem az ottani evangélikus templomot. „Ez itt Isten háza – mondta –, a falubeliek összefogtak, és felépítették.”

Nem mertem kérdezősködni, de emlékezetembe vésődött az a pillanat, mert hirtelen óriásnak láttam a keresztúri embereket. Kiknek ad Isten ekkora bátorságot, hogy megengedi, hogy házat építhetnek számára?

És aztán egy napon, évtizedekkel később, hallom, hogy közeleg a templom felszentelésének ötvenedik évfordulója, és bizony felújításra szorul. „Hol vannak a mai óriások?” – gondolom magamban, és útnak indulok. Utam Vadosfán át vezet...

Szeretném megosztani a testvérekkel az érzést, amikor az ember először meglátja a Győr-Moson-Sopron megyei Vadosfa település evangélikus templomát, és a szó szoros értelmében távra marad a szája. Mert olyan gyönyörű, mint az álm! Előzetesen csak annyit tudtam róla, hogy a templom úgynevezett anyagülekezetté, hozzá tartozik további hat tele-

nek, mert ebből a gondozott kisalföldi környezetből egyszerre csak ki-magaslik egy piros tetős, hatalmas, álmosszép épület, a „rábaközi Luthéránus katedrális”. 1913-ban az akkori lelkész, *László Miklós* így írt róla: a templom „sudár tornya” diadalmasan tekint zét a Rábaköz messze síkjain” – ahogyan *dr. Kiss Jenő* nyelvészprofesszor felhívásában olvashattuk (*Hét falu megújuló temploma, Evangélikus Élet*, 2012. június 10., 14. o.).

A parókia kapujában már vár rám *Mihácsi Lajos* helyettes lelkész, aki hétközben egy soproni evangélikus szeretetotthon igazgatója, hétvégen pedig fáradhatatlan lendülettel látja el a vadosfai anyagülekezet mellett a leánygyülekezetek híveinek lelkigondozását.

„Hamarosan, szeptember 21-én lesz a felszentelése a felújított vadosfai templomnak, amely kívül-belül új pompájában ragyog – mondja nem kis örömmel a hangjában. – Az egyházkerület, az állam és a hívek odaadó támogatásával sikerült összegyűjteni a pénzt a felújításra. De Vadosfa mellett éppígy említhetem, hogy nemrégiben befejeződött a mi-

Légy te is templomépitő!

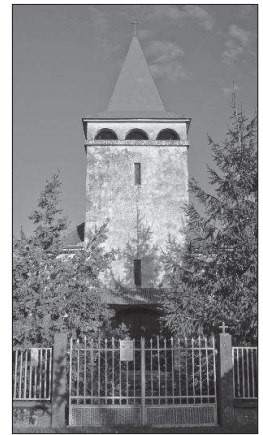
Nézz az égre, és légy te is részese egy templomfelújításnak!

Próbáld ki magad az élet egy új területén! Próbáld ki az érzést, hogy nemcsak ábrándozol, hanem cselekszel, hogy részese vagy a teremtésnek! Lépj ki most velünk a virtuális világból, és légy te is részese egy templomfelújításnak!

Rövid időre így elhagyva a hétköznap forgatagát, feltáru a kép, hogy életünk nem a véletlen műve, hogy létezésünkkel magasabb célt szolgálunk! Hogy minden szavunk és minden mozdulatunk számít! Az élet értelme nem az, hogy a lefelé haladó spirálban ismétlegessük a vegetatív köröket, hanem hogy meghaladjuk a testünk tudatát. A „szolgálat, a közösség java” nem elcsépelet fogalmak, épp ellenkezőleg – megfogható valóság, saját cselekedeteink békés leképeződése.

Ha elődeink a kommunizmus idején, 1966-ban képesek voltak áldozatos munkával és adakozásból templomot építeni, akkor nekünk miért ne sikerülhetne a folytatás? Nézz fel az égre, és megérted, hogy képesek vagyunk rá! Ne engedjük, hogy az idő vasfoga megegye templomainkat!

Kedves Testvérem! Most a Győr-Moson-Sopron megyei, négyezer-nolcvan lelkes *Magyarkeresztúr evangélikus templomának felújítására gyűjtünk*. Ha adományt kérünk tőled, ne a számodra elveszett forintokat lásd – hanem tekints a célra, mely nagyobb nálunk, miközben értünk van. Az elköteleződés – a Lélek hangját figyelve – minden pénzt megér, és semmilyen mulandó örömmel nem egyenértékű. Ne engedjük, hogy Isten háza akár csak a legelgottabb településen is az enyészett martalékává váljon!

Segíts te is a templomfelújításban!

A magyarkeresztúri templom mennyezeti burkolatának, a külső vakolatnak és a lépcsőnek a renoválása az előzetes költségvetés szerint mintegy tízmillió forintba kerül. Célnk, hogy a templom a felszentelésének ötvenedik évfordulóján már régi-új pompájában ragyoghasson. Ez a mi generációnk felelőssége.

Mindannyian tudjuk, hogy csak hinnünk kell azt, hogy a megvalósításhoz van elég erőnk és energiánk, és hogy rendelkezünk tartalékokkal ahhoz, hogy cselekedni tudjunk. Minden csepp számít, s a legkisebb cselekedet is nagy eredményhez vezet.

Kérlek benneteket, támogassátok a templom felújítását!

Köszönettel, szeretettel

■ ANNA

PINTER ANDRÁS FELVÉTELE

A felújításra szoruló magyarkeresztúri evangélikus templom

A magyarkeresztúri templom a Vadosfai Evangélikus Egyházközséghez tartozik. Az egyházközség számláját a Rajka és Vidéke Takarékszövetkezet vezeti.

Számlaszám: Magyarkeresztúr: 59500186-11095952.

Kérjük, a közleményben tüntessék fel: „Magyarkeresztúri templomfelújítás”.

Honlapcím: <http://vadosfa.lutheran.hu>

Az adományozók részére felajánlok egy hétvégi nyaralást Zamárdiban, a vízparttól kétszáz méterre fekvő, felújított apartmanban – a nyaralást majd kisorsoljuk az adakozók között.

Ha tetszett ez a nyílt levélként tett felhívás, küldd tovább barátainak, ismerőseidnek. Legyenek ők is a templomfelújítás részesei!

Kapcsolat: annabuky@freemail.hu